

Aquesta secció pretén recollir l'opinió de tots els habitants del municipi. Cartes amb problemes, idees noves, suggeriments. Sabem que quan es fa una cosa no es fa bé per a tothom i nosaltres voldríem trobar el sistema perquè això fos possible. Les vostres cartes es poden adreçar a l'Ajuntament. Apartat de Correu Obert, Celrà.

Es prega no siguin més llargues d'una plana de foli.

QÜESTIÓ DE SABER

La solució matemàtica de tot plegat, no és altra que una tangent infinita, a la qual, els nostres sentiments hi juguen un paper ben enrevessat entre les corbes d'un sinus o potser d'algun cosinus. Tanmateix, la manera més senzilla d'arribar al cap del carrer, seria desfer cadascun dels nusos que fan que el grau de pendent sigui més alt. O potser, més valdria pujar ben amunt i deixar-se lliscar per la recta fins que la gravetat fós zero i els peus ens toquessin de ferm a terra.

Després de tot, doncs, la qüestió no és tan difícil com semblava, sempre i quan, prescindim de quin paper ens toca interpretar a cadascun de nosaltres.

La veritat és que no he sabut mai a quina perspectiva de l'eix em situo i, és llavors, quan m'adono que els problemes no em són ignorats sinó que no sé què cal fer per solucionar-los.

Cal reconèixer que aquell qui va dir que tots els problemes tenien solució, no deia cap mentida però

cal remarcar-li que no totes aquestes solucions són aplicables!

O potser l'errada es troba en plantejar l'exercici matemàticament quan en realitat, un cop hem trobat la fórmula, el que cal fer és tractar-ho com a material metafísic.

Bé, doncs, si resulta que la nostra pendent és una oblíqua que es talla amb l'eix d'abcises al punt (0,4); és que això potser vol dir que per molts valors que jo tingui tan sols et trobaré quan tu em donis un interès zero? O és que única i senzillament em dius que salti a alguna tangent del gràfic i em busqui la vida? O potser que les trobades amb mi no són mai un aprovat?...

Déu meu! I qui deia que li agradaven les matemàtiques???

Sis.

CURIOSITATS

És curiós com succeeixen les coses: de sobte neixes entre rialles i orgull per enriquir la vida de qui t'ha engendrat, l'entorn es disfressa d'amor per nodrir-te dels fonaments més bàsics de convivència i respecte als demés, el joc esdevé un aprenentatge cap a la difícil lliçó de compartir i la innocència dels teus somnis va obrint les portes a la serenor de cada matí.

És curiós com avança la vida: de sobte t'adones que has viatjat en molts trens, a voltes recordes aspectes puntuals d'algú que ha compartit vagó amb tu i que mai has valorat quan bé t'ha fet la seva companyia, descobreixes que l'avui és el futur del teu ahir sense més esforç dels que continuen confiant amb el teu bagatge, dels que omplen l'equipatge de confiança, sinceritat i esperança.

És curiós com t'embauca l'amor: aquesta carrera sense fi del que no hi ha manuals ni normatives. Neixes d'ell, creixes amb ell i, alhora, intentes assaborir-lo arreu. Et mous envers els efectes que desprén, anheles la profunditat de la seva màgia, i deixes acaronar-te pel seu encant.

És curiós com les circumstàncies et moldegen i et fan partícip del mot felicitat, i ens marquen la pauta del que som, i ens ajuden a creure en els demés, i ens fan agrair tot el que ha aportat qui t'envolta.

És curiós com aprens a admirar als demés!!

P.i R. (?).